

Paus Franciscus: Sleutels tot zijn gedachten

De vicaris van het Opus Dei in Argentinië, Mariano Fazio, heeft in een nieuw boek enkele ideeën geschetst die na aan het hart van paus Franciscus liggen. De auteur maakt de lezers ook deelgenoot van zijn vele, vriendschappelijke ontmoetingen met aartsbisschop Bergoglio.

11-10-2013

Mgr. Mariano Fazio, sinds 2010 vicaris van het Opus Dei in Argentinië, ontmoette kardinaal Bergoglio voor het eerst in 2000 in Rome. Mgr. Fazio was toen werkzaam aan de Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis. De auteur van meer dan twintig boeken was van 2002 tot 2008 rector van deze universiteit.

Door de jaren heen had hij vele vriendschappelijke ontmoetingen met de huidige paus. Zijn korte boek schetst op een levendige wijze enkele van de sleutel-ideeën die na aan het hart van paus Franciscus liggen. Ook maakt hij de lezer deelgenoot van zijn grote bewondering voor zijn landgenoot.

Onderwerpen die aan bod komen zijn de noodzaak van de bescherming van het menselijk leven en het huwelijk, de noodzaak om “uit te gaan tot alle uithoeken” om de

mensen daar waar zij zijn te ontmoeten. De laatste zorg komt tot uitdrukking in de sterke aanmoediging van kardinaal Bergoglio van de zogenaamde ‘shantytown priesters’ voor de evangelisatie in de armste wijken van Buenos Aires. Deze inspanning was gegrondvest op de sacramentele catechese en onderwijsprojecten die de menselijke waardigheid stimuleren en moest nooit worden verward met, zoals Bergoglio altijd benadrukte, met een al te zeer politieke “bevrijdingstheologie”.

De roep van Johannes Paulus II voor een “geloof dat cultuur wordt” wordt in het boek eveneens benadrukt als iets wat Bergoglio van groot belang acht. Hij ziet in volksdevotie “de effectieve neerslag van de culturele synthese ontwikkeld in Latijns-Amerika” (citaat uit *Religiosidad popular* door Cardinal Bergoglio, p. 23). “Volksdevotie heeft een diepe

betekenis van transcendentie en, tegelijkertijd, is het een echte ervaring van de nabijheid van God ... het geeft een zin aan werk, aan feesten, aan solidariteit, aan vriendschap, aan het gezin een geeft een gevoel van vreugde aan de eigen waardigheid, die zich niet ondermijnd voelt ondanks de armoede en eenvoud waarin mensen zichzelf soms vinden (Religiosidad popular, p. 25).

Mariano Fazio beschrijft in het boek ook vele persoonlijke herinneringen. “Ik heb over de afgelopen jaren drie brieven van hem gekregen. Altijd wanneer ik hem iets zond, reageerde hij met een persoonlijk schrijven. Altijd op dezelfde wijze: een grote kaart met een afbeelding van La Virgen Desatanudos (Maria die de Knopen Ontwart) een titel die haar oorsprong heeft in de Duitse stad Augsburg (Maria Knotenlöserin) die hij Buenos Aires heeft laten maken.

Op een blanco kader schreef hij in kleine letters, net zoals Benedictus XVI, enkele persoonlijke en toegenegen regels. Enkele voorbeelden: “Ik wens je een heilig en vrolijk Kerstfeest. Moge Jezus u zegenen en Onze Lieve Vrouwe voor u zorgen. En, alstublieft, ik vraag u voor mij te bidden en anderen voor mij te laten bidden”. Deze kaarten gingen altijd vergezeld met twee devotionele afbeeldingen: een van de heilige Jozef en de ander van de heilige Teresia van het Kind Jezus, heiligen voor wie hij een grote devotie heeft. Op de achterzijde van de kaart met de heilige Jozef staat de beroemde tekst van de heilige Teresia van Jezus over de doelmatigheid van de devotie tot de Heilige Aartsvader: Bij verschillende gelegenheden als ik hem sprak, vroeg ik om zijn zegen. Hij vroeg daarbij altijd de voorspraak van deze heiligen en plaatste mij vervolgens

onder de bescherming van de heilige Jozefmaria.

Het boek eindigt met een lange en bewogen brief van aartsbisschop Bergoglio uit juli 2007 gericht aan de priesters en religieuzen in zijn bisdom over het belang van gebed (Fazio onderstreept dat de brief ook zeer relevant is voor leken).

Nadat hij diverse keren verwees naar het pleidooi van Abraham aan de Heer in Genesis om af te zien van de vernietiging van immorele steden als hij slechts enkele rechtvaardigen zou vinden, vervolgt de aartsbisschop: geconfronteerd met een “heidense beschaving die haar principes en haar opruiende 'waarden' met dergelijke brutaliteit en zelfverzekerdheid verkondigt dat het onze overtuigingen aan het wankelen brengt,” bestaat het gevaar van "een psychologie van de nederlaag die ons terug laat vallen in

defensieve positie. Dat onze ziel verschrompelt en dat lafheid zich toont". De enige oplossing is een beroep op het gebed: "het gebed van het kind, de armen en de eenvoudigen ... het gebed van de nederigen, de armen die geen verhaal hebben ... ik vraag de Heer dat hij ons meer laat bidden, zoals Hij deed toen hij nog onder ons leefde, dat hij ons voor de Vader tot volhardende bedelaars maakt".

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/paus-franciscus-sleutels-tot-zijn-
gedachten/](https://opusdei.org/nl/article/paus-franciscus-sleutels-tot-zijn-gedachten/) (20-4-2025)